

Η πτώση των καγκέλων

στο προαύλιο του ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, 1986.

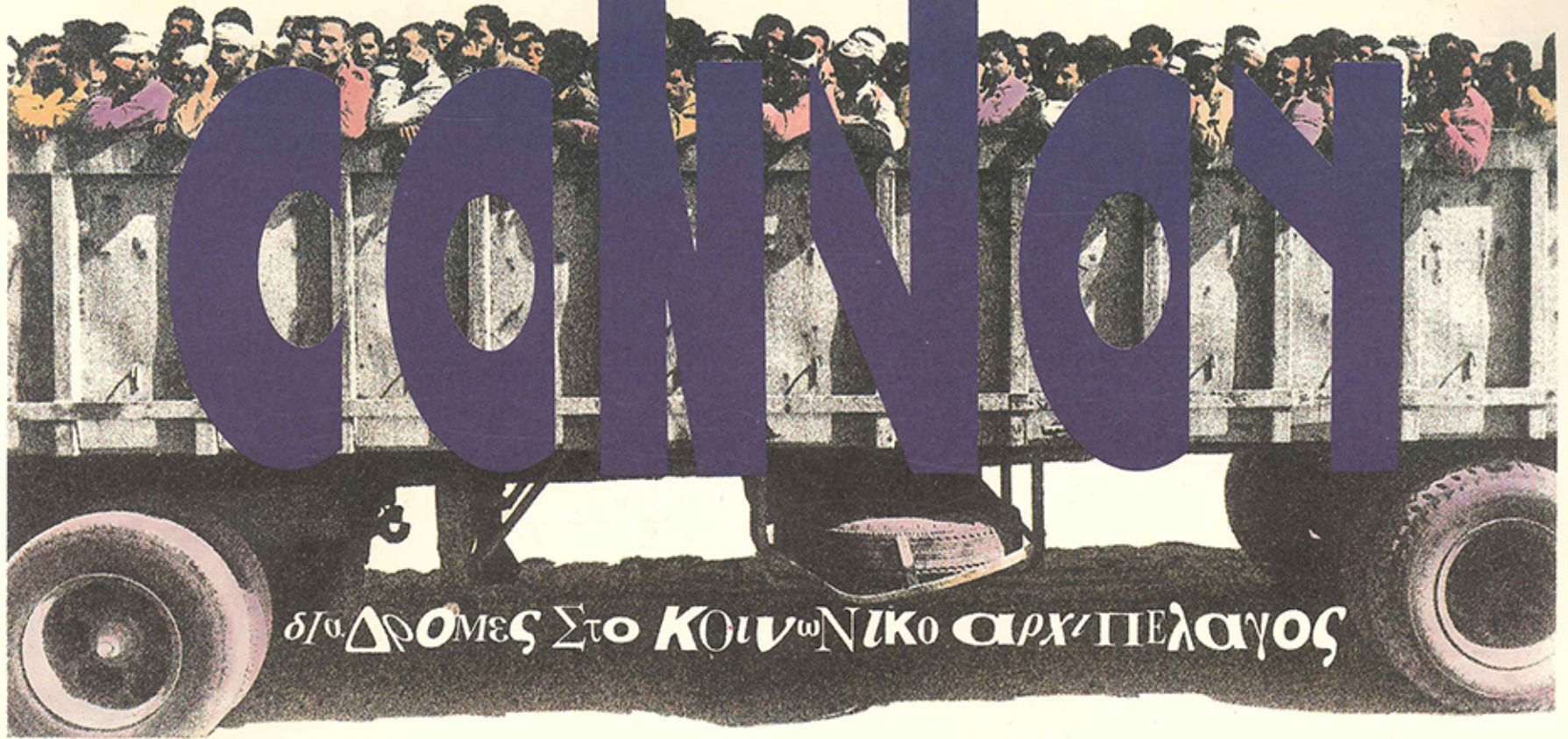
Παρακάτω μπορείτε να παρακολουθήσετε μερικές αγνές στιγμές του φοιτητικού κινήματος της δεκαετίας του 1980 επί το έργον, όπως απθανατίστηκαν από τον κινηματικό φακό του περιοδικού «CONVOY»¹. Ο τόπος είναι η Θεσσαλονίκη και συγκεκριμένα το προαύλιο του ΑΠΘ.

Ο χρόνος είναι 14 Νοέμβρη 1986. Αυτό που απεικονίζουν οι φωτογραφίες είναι το πετυχημένο ξήλωμα της μεταλλικής περίφραξης που επιχείρησαν να τοποθετήσουν οι πρυτανικές αρχές περιμετρικά του πανεπιστημιακού campus κατά την διάρκεια μιας δράσης ενάντια στην αποστείρωση των πανεπιστημιακών χώρων.

Η δράση είχε προπαγανδιστεί αρκετό καιρό πριν από τις «Αριστερές Συσπειρώσεις Φοιτητών». Τελικά ένα μέρος της οργανώθηκε στη κατάληψη της οδού Νίκης και εκτελέστηκε από 200 περίπου φοιτητές/τριες την ώρα που ο Πρύτανης κατέθετε παραδίπλα στεφάνι για τον εορτασμό του Πολυτεχνείου. Χρησιμοποιήθηκαν σιδεροπρίονα, βαριές και η πάντα χρήσιμη δύναμη ανθρώπων που τραβάνε σκοινιά. Συνοδεύτηκε από μια διαδήλωση που κατέληξε στην Πρυτανεία, όπου μαζί με την προκήρυξη της ενέργειας παραδόθηκαν ως τεκμήρια κομμάτια από τα γκρεμισμένα κάγκελα!

Ένα ρεπορτάζ από την κινηματική σκηνή της Θεσσαλονίκης εκείνης της περιόδου και ειδικά από το κίνημα των καταλήψεων στέγης μπορείτε να διαβάσετε στο 6ο τεύχος του περιοδικού, το οποίο κυκλοφόρησε τον Νοέμβρη του 1986. Θα βρείτε ολόκληρο το τεύχος του CONVOY στις επόμενες σελίδες αυτής της ψηφιακής έκδοσης. Ευχαριστούμε κι από εδώ την Ε.Κ. για την προσφορά του πρωτότυπου φωτογραφικού υλικού.

Με την ευκαιρία να πούμε ότι αναγνωρίζουμε στο σκέρατο την ευθύνη του να φέρεις το βάρος (υλικό, μα πρωτίστως ηθικό) μιας κούτσας με τα τεκμήρια του παρελθόντος ενός αγωνιζόμενου προληταριάτου. Γι' αυτό τις κούτσες που κουβαλήσαμε τις είδαμε μάλλον σαν σκυτάλες· σκυτάλες μιας μνήμης που απαιτεί την διάσωσή της από τα αδηφάγα σαγόνια των αφεντικών της λήθης. Κι αυτή είναι η μοναδική δέσμευση που προς το παρόν μπορούμε να δώσουμε: δεν ήταν λαφυραγωγηση· ήταν σκυταλοδρομία.

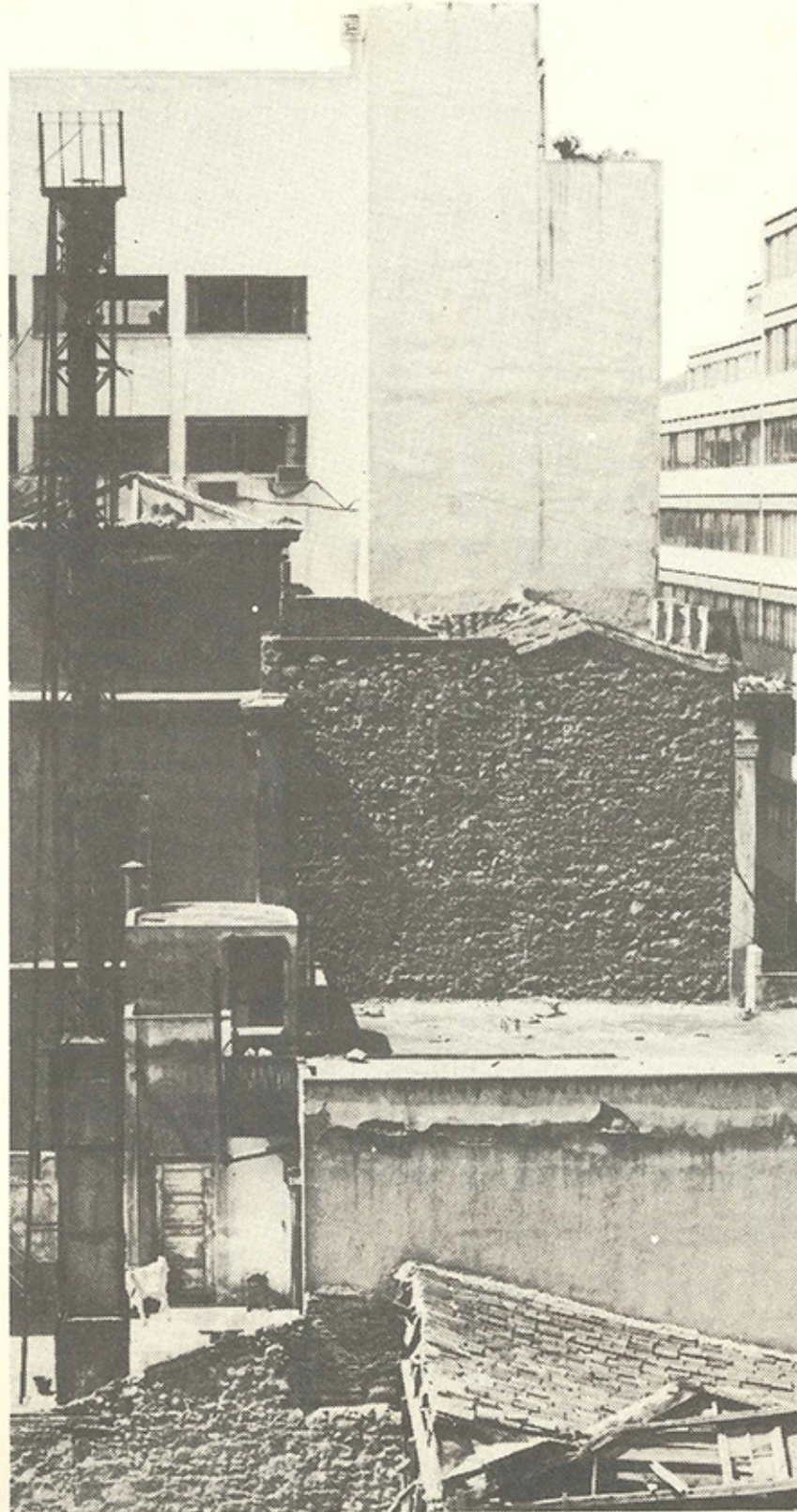

*Οι πιο όμορφες πόλεις είναι αυτές
που δεν μπορούν να κρύψουν τα χάλια τους
αλληλεγγύη στην απεργία των εργατών
καθαριότητας από ηχοηχοική και αισθητική άγνοια*

- σχόλια
- κατάληψη
Θεσσαλονίκης
συζήτηση
- επιτέλους πέθανε
- κάγκελα παντού
- η ταιη λοροποίηση
της πνευματικής
εργασίας
- για το σώμα
- για την έννοια
του αρχιπέλαγους
- για τη καταστολή

The Rail

- η οβερούρα
των σκανδάλων
- ο έλεγχος
της μνήμης
- η μνήμη
του μέλλοντος
- ενάντια
στην απώλεια
- η ιακχοποίηση
του δημόσιου
αστικού λόγου
- μέσα κι έξω
- ελλάς και
ρουφιανιά
- πρόβα generale
- "Σ.Ε. Αναρχικών"
- η πραγματική
ιστορία της
ειρήνης
- ο νικητής

Στις αρχές του Ιούνη '86, σαν αποκορύφωμα της αντίστασης των αναρχικών απέναντι στην κρατική καταστολή, στη Θεσ/νίκη, έγινε η κατάληψη της ΦΜΣ. Μια κατάληψη λειτουργική, με εμβέλεια προς τα έξω και αποφασισμένη να πετύχει τους στόχους της, που ήταν: να σταματήσει η αστυνομοκρατία κι οι απαγορεύσεις των συγκεντρώσεων και των πορείων, να γίνει πορεία χωρίς την παρουσία της αστυνομίας, ν' απελευθερωθούν οι αντιπυρηνικοί διαδηλωτές που κρατούνταν στην Αθήνα. Τη διάλυση της ακολούθησε πογκρόμ συλλήψεων και ξυλοδαρμών. Απο τους συλληφθέντες κρατήθηκαν τελικά οι 10, ενώ κάποια μικρά ή ολόκληρα ονόματα μείναν να πλανώνται στις στήλες των εφημερίδων, ως αμφίβολοι καταζητούμενοι. Στους 7 από τους 10 απαγγέθηκαν κατηγορίες για συνεργασία στην απόπειρα εμπρησμού του ασφαλίτικου αυτοκινήτου έξω από το κεντρικό Νοσοκομείο, την τελευταία βραδιά της κατάληψης (η κατάληψη έγινε στις 5, 6, 7 και 8 Ιούνη), ενώ οι υπόλοιποι τρεις κατηγορήθηκαν για συμμετοχή στην κατάληψη και φθορές. Ήταν σχεδόν όλοι παιδιά που είχαν ξαναδικαστεί στο παρελθόν, κι έτσι ήταν πολύ απλό για την ασφάλεια να τους παρουσιάσει ως αυτουργούς μιας ενέργειας, για την οποία έπρεπε έτσι κι αλλιώς να βρεθούν δράστες. Χρησιμοποιώντας βασανιστήρια μεσαιωνικά και ισχυρότερη ψυχολογική βία, την απείρεια και τον φόβο των συλληφθέντων, κρατώντας τους μακριά από δικηγόρους και φίλους τους έκαναν να υπογράψουν ο ένας για τον άλλο, ώστε νάχουν κατηγορούμενους καθ' ομολογία.

Στη συνέχεια αφού προφυλακίστηκαν στο κότεργο του Γεντή Κουλέ, όλα φάνηκαν να σταματούν εκεί. Μήνες μετά, κι ενώ οι 8 από τους κρατούμενους είχαν αποφυλακιστεί πληρώνοντας υπέρογκες εγγυήσεις, αποφασίστηκε πως η αστυνομία δεν είχε τελειώσει με την κατάληψη της ΦΜΣ. Έγινε λοιπόν μια κακοστημένη απόπειρα να επέλθει το οριστικό χτύπημα σ' ένα εξεγερμένο χώρο, που ακόμα πύκαζε, έχοντας δεχτεί την βιαιότητα της προηγούμενης καταστολής. Στο μεταξύ, δυο ήταν ακόμη κρατούμενοι στο Γεντή Κουλέ (για να φοβηθούν οι υπόλοιποι το ενδεχόμενο προφυλάκισης, ίσως). Οι κρατούμενοι ήταν οι Πασχάλης Λιάλισης και Κώστας Πέτρον (που αποφυλακίστηκαν λίγο μετά πληρώνοντας ο πρώτος 50.000 δραχ. εγγύηση, κι ο δεύτερος 200.000 δραχ.). Ενώ είχαν αποφυλακιστεί κατά σειρά οι Νίκος Στεφανίδης, Άννα Τζαμπάζη, Ιωακείμ Σιμιτζής και μετά, όταν συμπλήρωσαν 3 μήνες προφυλάκισης, οι Τάκος Μιχαήλ, Σφέτσος Θανάσης, Μουρατίδης Αργύρης, Κυριακού Χρήστος, Βαϊνιρλής Θανάσης, πληρώνοντας τεράστιες εγγυήσεις.

Μακριά από δημοσιότητα και χωρίς να συναντήσουν την παραμικρή αντίδραση, μετέτρεψαν σε κατηγορούμενους μάρτυρες υπεράσπισης των πρώτων συλληφθέντων, εμποδίζοντας έτσι την υπεράσπισή τους, και άλλους για τους οποίους δεν υπάρχει κανένα στοιχείο. Καταστρατηγώντας για άλλη μια φορά στη πράξη την ίδια τους την νομιμότητα, χρησιμοποιώντας νομικά άκυρες ή παραποιημένες καταθέσεις, για να στηρίξουν κατηγορίες. Μέχρι στιγμής, εκτός από τους 10 αρχικούς συλληφθέντες, κατηγορήθηκαν για συμμετοχή στην κατάληψη και φθορές 16 άτομα, για τα οποία δεν υπάρχει σχεδόν κανένα στοιχείο. Ήδη μέχρι τα μέσα Νοέμβρη, πέρασαν όλοι από τον ανακριτή, ο οποίος παρά τον παράνομο τρόπο κλήσης τους (ενώ σχεδόν ποτέ δεν εμφανίστηκε κλήση, μετατρέπονταν σε κατηγορούμενους στην περίπτωση μη εμφάνισής τους) επέβαλλε περιοριστικούς όρους και μεγάλες χρηματικές εγγυήσεις (από 15.000 ως 50.000 δραχ.).

Η ημερομηνία της δίκης δεν έχει οριστεί, ενώ η καταστολή ασκείται με το φάντασμα της όποιου ποινής, αν και όποτε γίνει η δίκη, πάνω από τα κεφάλια 26 συνολικά κατηγορούμενων (και πόσων ακόμα ενδεχομένως στο μέλλον !!). Όποιος παρουσιάστηκε ως μάρτυρας υπεράσπισης, μετατράπηκε σε κατηγορούμενο. Αυτό που κτυπιέται κυρίως είναι οι ιδέες των κατηγορούμενων κι όχι κάποια ενέργεια (εξ άλλου για κανέναν δεν υπάρχουν στοιχεία ή μάρτυρες κατηγορίας).

Η υπόθεση αυτής της δίκης είναι υπόθεση όλων. Η σιωπή είναι συνεννοή.

Στις 14 Νοεμβρίου έληξε με επιτυχία η πρώτη προσπάθεια καταστροφής ενός κομματιού από τα κάγκελα που περιβάλλουν το Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Ενα μήνα πριν είχε αρχίσει η προπαγάνδα για το ριζισμό τους από τις Αριστερές Συσπειρώσεις Φοιτητών. Τα κάγκελα μπήκανε τον Ιούλιο-Αύγουστο, σε μια περίοδο που λείπανε οι φοιτητές. Αυτό μαζί με την επιμελημένη κατασκευή τους (35.000.000 κόστος) δείχνει πως σίγουρα δεν μπήκανε για ομορφιά.

Για να πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά. Ο στόχος που σιγά-σιγά υλοποιείται εδώ και χρόνια είναι ν' αποκοπούν οι Πανεπιστημιακοί χώροι από την πόλη και την καθημερινή της ζωή. Έτσι από τη μια υπάρχει η προσπάθεια για Πανεπιστημιούπολεις έξω από το κέντρο ή την πόλη (π.χ. Ζωγράφου, Παν. Πάτρας, Ξάνθης, ΤΕΙ Θεσσαλονίκης κ.τ.λ.) και από την άλλη η γκετοποιήση όσων δεν μπορούν να μεταφερθούν (π.χ. Αριστ. Παν. Θεσσαλονίκης). Το δεύτερο επιτυγχάνεται με διάφορες "εικαστικές παρεμβάσεις" στο χώρο των σχολών.

Μέσα από την ανάπτυξη του φοιτητικού κινήματος ο πανεπιστημιακός χώρος κατοχυρώθηκε σαν χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών και σύνδεσης με άλλες κοινωνικές ομάδες (εργάτες, νεολαίοι, πολιτικές-κοινωνικές μειοψηφίες). Το άσυλο εξασφάλισε αυτή ακριβώς την λειτουργία.

Σήμερα που η εξαφάνιση του φοιτητικού κινήματος περνά μέσα από την εντατικοποίηση των σπουδών, την αυταρχοποίηση του Πανεπιστημίου και την καλλιέργεια συντηρητικού πνεύματος, ενέργειες σαν την περιφράξη με κάγκελα και την συχνή παρουσία ΜΑΤ-ΜΕΑ θεσμοθετούν την κατάργηση του Πανεπ. Ασυλου. Μ' αυτό τον τρόπο τα τελευταία χρόνια, το Πανεπιστημιακό άσυλο έγινε άσυλο της αστυνομίας και των ΜΕΑτζήδων που ατιμώρητοι μπαίνουν, συλλαμβάνουν, δέρνουν, τρομοκρατούν και φεύγουν.

Επειδή λοιπόν το ζήτημα είναι πολιτικό και όχι στρατιωτικό κανέναν δεν πείθει η "αριστερή" Πρωτανεία που κόπτεται να μας πείσει ότι τα κάγκελα μπήκανε για να προστατέψουν τα άσυλο από παραβιάσεις. Επειδή για να προστατευτεί ένας κόσμος πρέπει πρώτα και να μπει στο άσυλο, το παραπάνω επιχείρημα δεν πείθει ούτε στρατιωτικά. Ούτε βέβαια ο ρατσισμός της Πρωτανείας με το επιχείρημα: "Μπήκανε τα κάγκελα για να μην έρχονται οικογένειες γύφτων που συχνά εμφανίζονται κάθε άνοιξη".

ΚΑΓΚΕΛΑ ΠΑΝΤΟΥ

Για πειθαρχικά, τα κάγκελα, οι καθηγητικές αυθαιρεσίες συνιστούν σήμερα την αιχμή του δόρατος για την αυταρχοποίηση του Πανεπιστημίου. Η πολιτική αγκύλωση των ρεφορμιστικών και γραφειοκρατικών παρατάξεων των φοιτητών τους αναγκάζει να μην μπορούν να απαντήσουν σε όλα αυτά και να σκίβουν το κεφάλι παίρνοντας μερικώς από την πίττα της συνδιοίκησης. Επίσης τους αναγκάζει να μην παίρνουν θέση στο ερώτημα: "Τώρα που έπεσε ένα κομμάτι από τα κάγκελα, τι θα κάνουμε αν η Πρωτανεία προσπαθήσει να τα ξαναβάλλει".

ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΛΑΟ
ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ ΚΟΥΡΥΔΑΛΛΟ

Η ενέργεια είχε επίσης κι ένα στόχο εσωτερικό. Απάντησε σε κείνους τους συντρόφους που χρόνια τώρα επιμένουν στην λογική της ιδεολογικής αποκάλυψης μόνο. Γίνεται φανερό ότι δεν αρκεί σήμερα να αποκαλύπτεις το αστικό Πανεπιστήμιο και να προπαγανδίζεις τις απόψεις σου αναφερόμενος στο μέσο φοιτητή. Όλα αυτά πρέπει να καταλήγουν σε μια πρακτική αντίσταση στις αστικές επιλογές, γιατί μόνο αν δοκιμάζουμε τις ιδέες μας μπορούμε να έχουμε σχέση με την ζωντανή πραγματικότητα και να μην αεροβατούμε μέσα σε δωμάτια, συγκροτώντας άποψη επι παντός του επιστητού.

Αποφασίστηκε να γίνει το ριζισμό μεσημέρι με μαζικούς όρους. Έτσι προτιμήθηκαν τα σιδεροπρίονα, οι βαριές και τα σκοινιά που δίνανε την ευκαιρία να συμμετέχει πολύς κόσμος και να μην είναι απλά θεατής-υποστηρικτής μιας πρωτοποριακής ομάδας που αναλαμβάνει εργολαβικά την εκτέλεση της απόφασης. Συγχρόνως γινόταν πληροφόρηση του κόσμου με προκήρυξη και ντουντούκα. Η παρέμβαση τέλειωσε με πορεία 100 διαδηλωτών προς την Πρωτανεία όπου δόθηκε ψήφισμα. Κατατέθηκαν επίσης κομμάτια από κάγκελα. Την ίδια ώρα οι Πρωτανικές-Αστυνομικές και άλλες αρχές κατάθεταν στεφάνια στο γιορτασμό του Πολυτεχνείου.

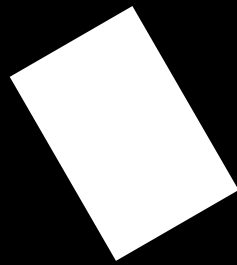

Μ' αυτό το σύνθημα άρχισε το κόψιμο με σιδεροπρίονα από διακόσια μέλη των συσπειρώσεων. Η ενέργειά μας ήταν μια σαφής απάντηση απέναντι στο αυταρχικό Πανεπιστήμιο και τις μεθοδεύσεις Κυβέρνησης-Πρωτανείας. Ήταν μια ενέργεια υπεράσπισης του Πανεπιστημιακού άσυλου, στην οποία οι κυρίαρχες παρατάξεις κρύβανε την αμηχανία τους χαζεύοντας το θέαμα. Σ' αντίθεση μ' αυτές πολύς κόσμος περαστικός συμμετείχε στο κόψιμο και το κατέβασμα. Τα πηγαδάκια που στήθηκαν ήταν ζωντανά και οι ανταράξεις του κόσμου θετικές ή σε στυλ Αυριανής.

Η παρέμβαση με τα κάγκελα είχε όλα αυτά τα χαρακτηριστικά. Έγινε προπαγάνδη ενάντια στο αυταρχικό Πανεπιστήμιο με αιχμή τα κάγκελα, διότι πρέπει να ριζούμε και τα κάγκελα στα μυαλά πολλών.

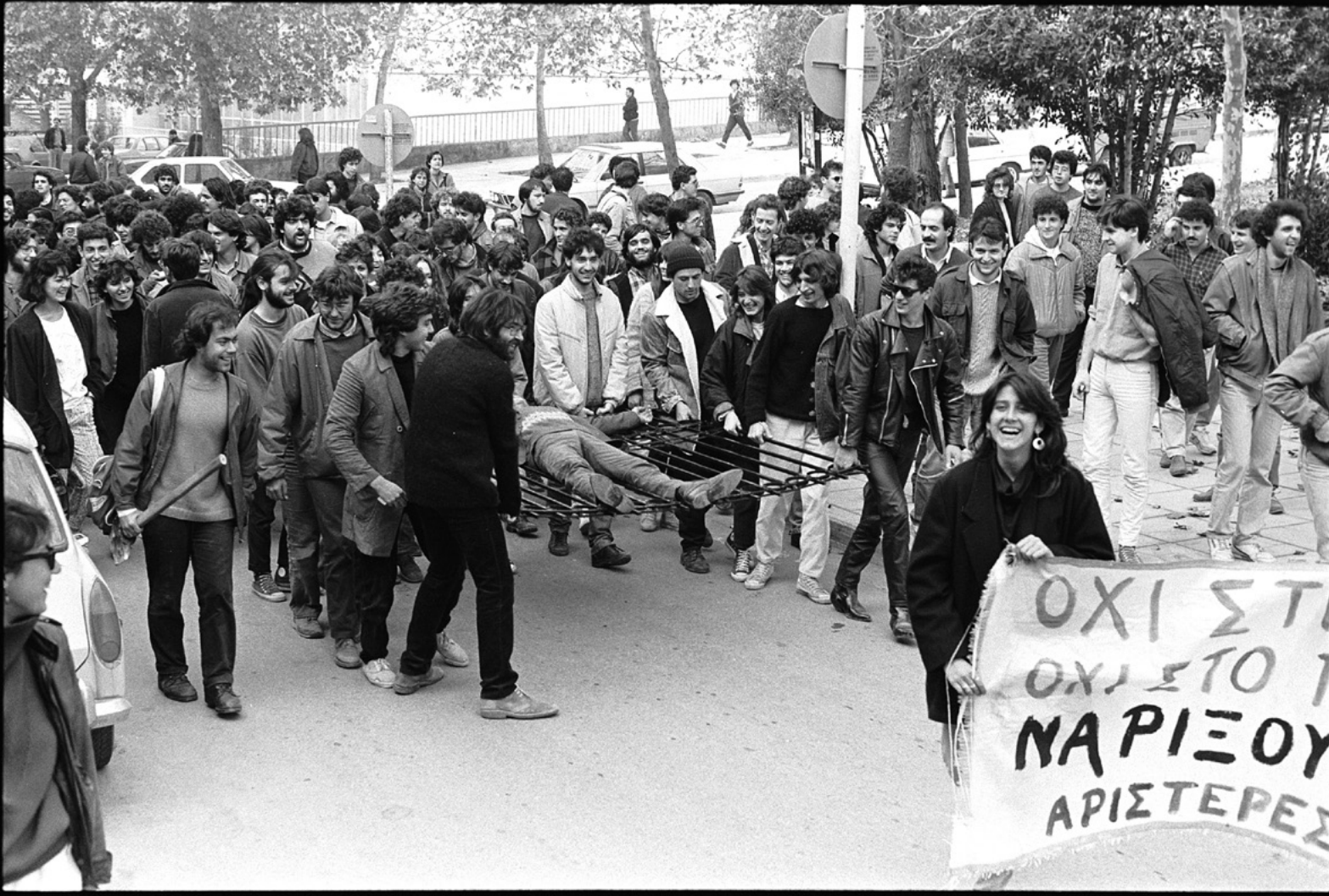
Υ.Γ. Η ενέργειά μας δεν ήταν συμβολική και στόχος είναι να ελευθερωθεί το Πανεπιστήμιο από τα κάγκελα. Γι' αυτό οργανώνεται μια εκδήλωση-συζήτηση για το αυταρχικό Πανεπιστήμιο με αιχμές τα πειθαρχικά και τα κάγκελα. Γίνεται προπαγάνδα στην κατεύθυνση της κατάδειξης της ενέργειας και δημιουργίας μαζικών όρων για την τελειωτική καταστροφή των κάγκελων.

**παράρτημα
φωτογραφιών**

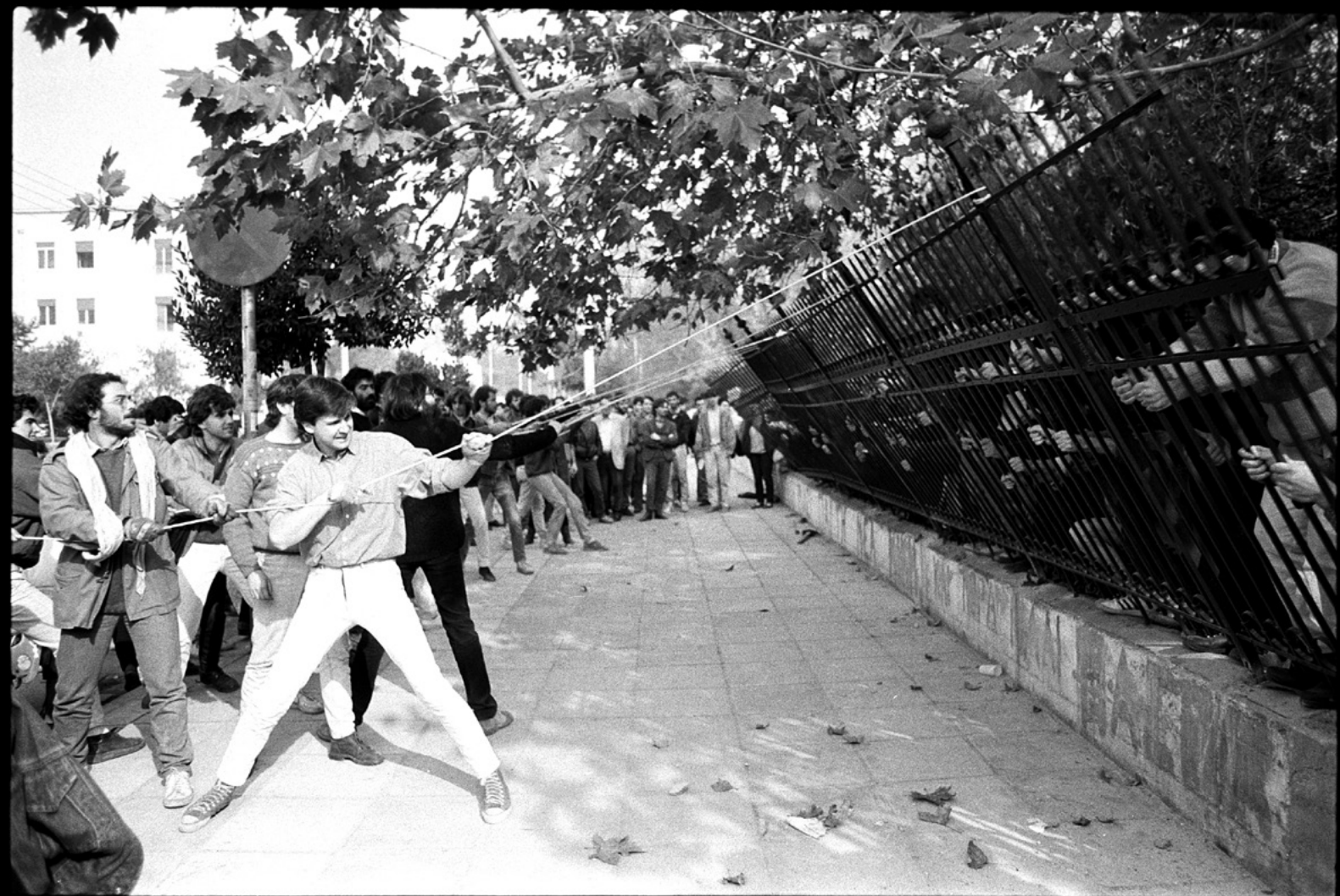

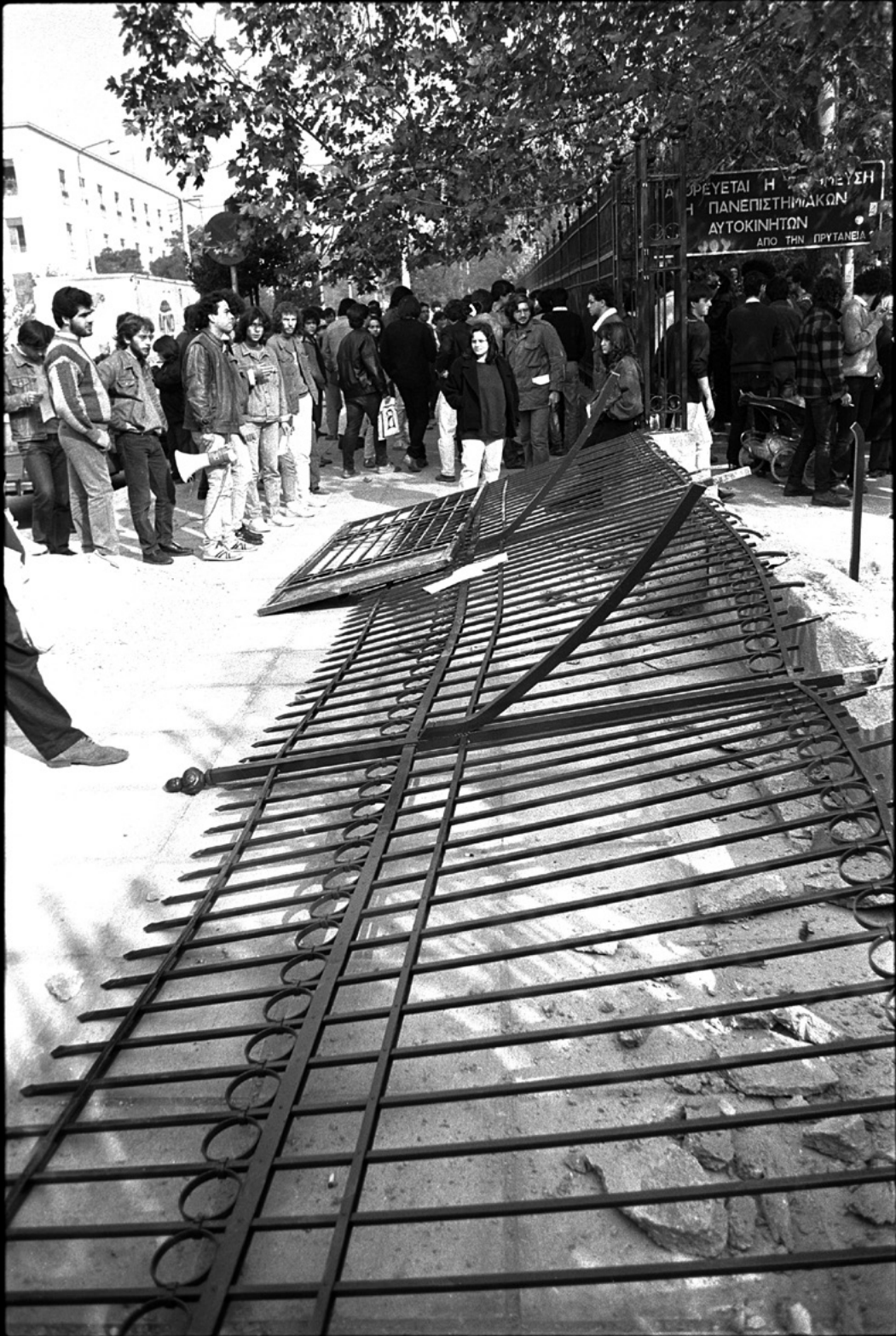
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ
ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΦΥΛΑΚΗΣ
ΝΑ ΡΙΞΟΥΜΕ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ ΤΟΥ Α.Π.Θ.
ΑΡΙΣΤΕΡΕΣ ΣΥΣΠΕΙΡΣΕΙΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΟΧΙ ΣΤΟ
ΟΧΙ ΣΤΟ
ΝΑΡΙΞΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΡΕΣ

Η ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΓΚΕΛΩΝ

Την εκτεταμένη μορφή της ιστορίας με την αναδημοσίευση των σχετικών τεκμηρίων θα μπορείτε να διαβάσετε μες στον Απρίλιο του 2021 στο site του περιοδικού: antifacomunity/traverso/piazza memoria.

Παρακάτω μπορείτε να παρακολουθήσετε μερικές αγνές στιγμές του φοιτητικού κινήματος της δεκαετίας του 1980 επί του έργου, όπως απαθανάτιστηκαν από τον κινηματικό φακό του περιοδικού «CONVOY»¹. Ο τόπος είναι η Θεσσαλονίκη και συγκεκριμένα το προαύλιο του ΑΠΘ. Ο χρόνος είναι 14 Νοέμβρη 1986. Αυτό που απεικονίζουν οι φωτογραφίες είναι το πετυχημένο ξήλωμα της μεταλλικής περίφραξης που εκχειρίσαν να τοποθετήσουν οι πρωτανικές αρχές περιμετρικά του πανεπιστημιακού campus κατά την διάρκεια μιας δράσης ενάντια στην αποστείρωση των πανεπιστημιακών χώρων.

Η δράση είχε προπαγανδιστεί αρκετό καιρό πριν από τις «Αριστερές Συσπειρώσεις Φοιτητών». Τελικά ένα μέρος της οργανώθηκε στη κατάληψη της οδού Νίκης και εκτελέστηκε από 200 περίπου φοιτητές/τριες την ώρα που ο Πρύτανης κατέθετε παραδίπλα στεφάνια για τον εορτασμό του Πολυτεχνείου. Χρησιμοποιήθηκαν σιδεροπρίονα, βαριές και η πάντα χρήσιμη δύναμη ανθρώπων που τραβάνε σκοινιά. Συνοδεύτηκε από μια διαδήλωση που κατέληξε στην Πρωτανεία, όπου μαζί με την προκήρυξη της ενέργειας παραδόθηκαν ως τεκμήρια κομμάτια από τα γκρεμισμένα κάγκελα!

1. Ένα ρεπορτάζ από την κινηματική σκηνή της Θεσσαλονίκης εκείνης της περιόδου και ειδικά από το κίνημα των καταλήψεων στέγης μπορείτε να διαβάσετε στο όλο τεύχος του περιοδικού, το οποίο κυκλοφόρησε τον Νοέμβρη του 1986. Ολόκληρο το τεύχος του CONVOY θα μπορείτε επίσης να το διαβάσετε αφού το ψηφιοποιήσουμε και το ανεβούμε στο site του TRAVERSΟ, μαζί με την ηλεκτρονική έκδοση της Piazza Memoria. Ευχαριστούμε κι από εδώ την Ε.Κ. για την προσφορά του πρωτότυπου φωτογραφικού υλικού.

Με την ευκαιρία να πούμε ότι αναγνωρίζουμε στο σκέρατο την ευθύνη του να φέρεις το βάρος (υλικό, μα πρωτίστως ηθικό) μιας κούρας με τα τεκμήρια του παρελθόντος ενός αγωνιζόμενου προλεταριάτου. Γι' αυτό τις κούρες που κοιβαίσαμε τις είδαμε μάλλον σαν σκατάδες-σπιλάδες μιας νύχτας που απαιτεί την διάσωση της από τα σπέρματα σκάνια των αφεντικών της Αθήνας. Κι αυτή είναι η μοναδική δέσμευση που προς το παρόν μπορούμε να δώσουμε: δεν ήταν λαμπραγιάζηση, ήταν ακυταλοδρομία.

TRAVERSΟ

antifa